

Gölge

— Şahan · 27 Nisan 2015

Aşk her zaman kavuşmak mı olmalı
Bazense kavuşulmayan, duygusuz ama içten
Ne ruhuna ne bedenine âşık oldum ben
Sadece şeyha* gözlerine

Sen nevroitik sabahlarımın kasvetli havası
Çizik çizik olmuş ikinci el beynim
Düşünmek seni, klas bile olmayan bayağı duruşum
Düşünmemek ise, doğruluk atıyla Atlas'ın omzundan bakmak yük olan Dünya'ya
Çiğnenmiş yutulmamış lokma bu; ne atmak, ne yemek
Dizin, yazın, çizin çaresiz bitmeyen mısralarıma
Seviyorum demek; direkt karşıdan ama dolu anlamında
Ne kaypakça yürümek, ne de 16. Yüzyıl şövalyeliği

Sessiz harflerimin isyanında; sessizim
Kaybetmemeliyim asil kanımı
Karışsa da toprağın bin bir türlü
Çamur, balçık;
Beynim vıcık vıcık
Gece yalnız kaldığımda korktuğum tıkırtı
Anlamsız serzenişlerimden haykırarak uyandığım düş
Kurtarıcı Mehdi'nin kılıcı
Direkler arasında bir gölge oyunu bu
Ve Sen; sadece bir gölgesin...

Mehmet Şahan

*Şeyha; dişi Şeyh